

κ' ἴσως τὴν Ρεζάν καλῶς τὴν διδόξην τὴν Ζοζά,
τὰ τὴν δούτ' κ' οἱ Γλαπανέζοι· νὰ ξυνηύσουνε τὰ ζῶα.

**Μπόμπαις Ἀρμενικαῖς
πολὸ τρομακτικαῖς.**

Π.— Καλὸς ἤλθες ἀπ' τὸ Τόκιο, Φασουλή μου, μὲ φτερά
σήμερα ποῦ βρισκοῦν μπόμπαις δεξιά κ' ἀριστερά,
μηχανήματα θανάτου, νέας οὐσκενὰς δλέθρου,
καὶ σ' αὐτὰς τὰς ἐπιπόμους τοῦ μεγάλου πτολιέθρου.

Π οὐλλήγεις Ἀρμενίων, τὶ βρασιταῖς!..
καὶ σ' τῆς Τράπεζαις ἀκόμη, μὲ καὶ μὲς σ' τῆς Ἐκκλησιαῖς
μπόμπαις βρισκοῦν, μπόμπαις ψάχνουν, μελαντιδα, φουέκια,
καὶ καρούλια καὶ τουφέκια.

Πάνουν Ἱερομινιά, πᾶνουν Ἀρασοιάν,
κ' ὄσους λήγουν εἰς λάν.

Ἄου' ὄης μεγάλη μύτη, ποῦ χροιδέεται μυτιαῖς,
εἶναι μπαραῖς Ἀρμένης,
φρόβητρον τῆς οἰκουμένης,
μὲ μπαρούτια καὶ φωτιαῖς.

Ἄου' ὄης καμμιὰ βαλίτσα τράβ' ἀμέσως παραπέτρα
πρὶν νὰ πῆς εἰς τὸν ἄερα.

Ἄου' ὄης καμμιὰ βαλίτσα φεύγα γρήγορα, τσιφούτη,
ἐπειδὴ βρομᾷ μπαροῦτι.

Ἄου' ὄης καφφέ νὰ κόβουν κόφτο λάσπη, τοῦ σοφφέ,
κ' εἶναι βαμβάκοπυρτίς μὲς σ' τὸν μύλο τοῦ καφφέ.

Ἄου' ὄης καφφέ νὰ κόβουν κόφτο γρήγορα κομπουρι,
φεύγα πρὶν σοῦ μελωνώσουν μελαντιδα τὴν μόσχη,
καὶ γενῆς καλαμαρῆς
τῆς λοχάτης συμφορᾶς.

Συλλαμβάνουν ἕνα κ' ἕνα,
τὸν Κιβόρκι Κιβορμινιά,
κ' ἴσως πᾶσονται καὶ σένα
τὸν Ζευζέν Ζευζενιάν.

Κ' ἐν μέσῳ μπόμπαις καὶ πυρρός
σοῦ ξαναλέγω σοβαρός:
Ἄου' ἔχης τοῦ καὶ φοροῦμὰ
δπου βαλίτσα ὄης κ' μ' ἡμῶν
νι τουσοῦ πᾶ, βρε Φασουλή,
γιατ' εἶναι πῆρ καὶ πυρπολεῖ.

Μπόμπαις Ἀρμενίδων παντοῦ κ' ἀκριβείας σ' τὸ φωμῖ,
κ' ὁ Γάλλης ὁ Πρωθυπουργός τῆς εἰδῆ σ' τὴν γραμμῆ,
κ' ἐπὶ βομβῶν ἐπάτης
κ' ἡγγίσις θεναλλίδας,
κ' ἀτρόμητος ἐκράτης
φορτικὰς χειροβομβίδας,
κ' ἀνίστατο κ' ἴλιτοτο χειροβομβίδας πᾶλλον
καὶ τὰς ἔξοφενδόνους πρὸς κεραλάς δασκάλων.

Κ' εἶπαν γιὰ τοὺς Ἀρμένηδες πῶς σ' ὀκνεῦσαν μὲτ' ἄερα
Τ' Ἀνάτορα καὶ τὴν Βουλῆν νὰ στείλουν σ' τὸν ἄερα,
κ' ἐξ ἔβαν τρομερώτερον σ' τὴν φώταν τὸν αἰῶνα
ν' ἀνατιάζουν ἤθελαν κ' αὐτὸν τὸν Παρθενῶνα.
Τοιοῦτον καταχθόνιον τὸ σχέδιον τὸν ἦτο...
Φ.— Μὴ μοῦ τὸ λές, μὴ μοῦ τὸ λές, κ' ἄλλος ριγῶ καὶ φρεῖται.

Φαντάσου, Περικίτο μου, τί θλίψις καὶ τί πόνος
νὰ μὲν ἢ σύγχρονος Ἑλλάς ἀνεῖ τοῦ Παρθενῶνος.
Ἄρχεται τάχα συμφορὰ κ' αὐτῆς τρομερώτερα;
κανέναν περιηγητὴ δὲν θάρχει ἔδω πέρα
κ' ἀπὸ τὰς Καρναύδας καμμιὰ δὲν ἔ' ἀπομείνη
γιὰ τὴν κλέβουν φιλικῶς φιλέλληγες Ἑλγίνοι.

Μῆτε τῆς χειμωνιάτικας τῶν Ἀθηνῶν λικαδάς
ἐπᾶνω σ' τὰ προπύλαια θὰ πέφτῃς τῶν Ἰκτιῶν,
μῆτε τὴν Τρίτη τῆς Δαμπερῆς φιλόχρησις βρακάδας
μὲ τὸ γαρούφαλο σ' αὐτὴν ἔ' ἀνέρχονται σ' ἐκείνον.

Φαντάσου ν' ἀναναχθῆ κ' ἡ δόξα ποῦ μᾶς μένει,
σέβου τὰ δάκρυα κ' ἡ μοῦ τοῦ γηγενοῦς κατοίκου
διαν χαθῆ κ' ὁ Παρθενῶν, ποῦ βρῆκαν σκοτωμένη
τοῦ Διαδόχου τὴν τιτιὰ, τὴν Μαίρη τοῦ Μιμικού.

Φαντάσου μὲς σ' τὰ φαρκιὰ τοῦ τρέχοντος καιροῦ,
ποῦ σοῦσχεταί, βρε Περικίτῃ, τὰ πάντα ν' ἀνατρέπῃς,
νὰ λείψουν καὶ τ' Ἀνέκτορα κ' ἡ σάλα τοῦ χοροῦ,
κ' οὔτε τῶν πλοῶν τοῦ λοιποῦ τὴν αἰθουσαν νὰ βλέπῃς
μὲ τῶν προγόνων τῆματα, ποῦ οὐκ ὄρασαν σ' τοὺς τοίχους,
κ' ἔτσι' ἀν κἀποτε κ' αὐτὰ μὲ τῶν χοροῦν τοὺς ἦχους.
Σκέψου νὰ λείψῃ κ' ἡ Βουλὴ κ' ἐκείνας τῆς τὰς δράσας
καὶ νὰ μὴν ἔχῃς ποῦ νὰ πῆς τὴν ὄρα νὰ περάσῃς.

Π.— Πᾶμε, βρε, σ' τὰς ἐπιπόμους ν' ἀναπνεύσωμεν ἄερα
καὶ νὰ δοῦμε μὴ τῶς μπόμπαις ἔχουν κρύψῃ κ' ἐκεῖ πέρα.
Φ.— Βλέπεις τίποτα σ' τὰ βάθος.

Π.— Βλέπω θεηναυτοῦς κορδῶν
καὶ δραπέτας καταδικῶν ἐκ τοῦ Παλιῶν Στρατιῶν.
Φ.— Φάξε φάξε μήπως εὐχρῆς ὄρασαν θανάτων νέον,
φάξε μήπως εὐχρῆς κ' ἄλλα; μηχανὰς τῶν Ἀρμενίων...

Π.— Βρίσκω μόνον τὰς ἐκκερῶσις τῶν μακάρων Ἀθηναίων,
δπου κρύπτεται τὸ κλέος τῶν συγχρόνων καρφενεῶν.

Φ.— Περικίτῃ, μὴ σταματᾷς, κ' ἄλλο ψάχνε παραφόρος.
Π.— Σκέψου ν' ἀναναχθῆ κ' ὁ τῶν ἐπιπόμων χωρός.
Φ.— Ἀνατιάζεις τοιαύτην πρῆβει καὶ προσημῆ μόνον
καὶ γιὰ σένα καὶ γιὰ μένα καὶ τὰ μοῦτρα τῶν συγχρόνων.

**Γιὰ τὸν Σίμων τῆς Ἡεατριῶδος,
ἄνδρα φλογεράς γραφίδος.**

Ἦλθε τὸ λοιπὸν ὁ Σίμος μὲτ' ἀπὸ τὸ Βουκορέστι,
δπου βάρβαρον κ' ἄγριον καταδίσωιν ὁ ἴσότη
ἀπὸ τὰς Δάκας ἐθνεῖσις καὶ Ρωμῶνους Ὀσποδάρους,
δπου σ' τὸν πολιτισμὸν πέρασαν καὶ τοὺς Βουλγάρους.

Ἔτσι τῶθελε τὸ κράτος ἐθνικότητος ἐνέμου,
καταδίσωις τοιαύτη καὶ τοσαύτη σὸν τὸν Σίμον
θᾶται γιὰ τοὺς Τσιταίλους μὲ βλακεία μὲ πατένια,
σ' τοὺς δῶντας ἀτιμὰ καὶ τιμῆ σ' τὸν δικαχθέντα.